

ἐπὶ τοῦ σκοποῦ αἵτις ἀφίξεώς του. Ὁ Ἀγάνθηρ ἀπαντᾷ ὅτι, ἀν καὶ δὲν ὄφειλει εἰς τινὰ φόρον, μὲν ἡρ-
νεῖτο ὄμως νὰ δωσῃ δικαιονεῖς τὸν ξένον του, βα-
λάντιον πλήρες χρυσοῦ· καὶ εἰς ἐν νεῦμα τοῦ πατρός,
ἥ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως φέρει τῷ Φριτίδῳ ὅτι ὁ
νεαρός πελεμιστῆς ἐνόμιζεν ὡς ἀντίλυτρον διὰ τὴν
Ἴνγεβργην του. Ήπειρανθίθεται ὃς τοῦ βασιλέως
τῶν Ὀρκάδων συγχάτατο θεταὶ μὴ μείνῃ παρ' αὐτῷ
καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα; ὅπως ἀναχωρήσῃ μετὰ τὴν
ἄραν τῶν καταγίδων κατὰ τὸ ἔστροφόν την.

"Οτε δέ οἱ μὲν ἀνεμοτοκατεπραΐνθησαν ἡ δὲ γῆ
ἡρξατο νὰ χολοκῆῃ, δο Φριτίδῳ εὐχάριστας τὸν ξε-
νίσαντα αὐτὸν διὰ τὴν γένναιαν φιλοξενίαν του, ἀ-
νεγκρήσεν ἔχων τὸν καρδίαν ἀλισφροτέραν ἢ ὅταν
ῆλθεν. Οἱ χαρὰ δι' αὐτὸν νὰ στρέψῃ τὴν ράχιν εἰς
τὴν ξένην γῆν, νὰ ἐπανίδῃ μετ' ὄλγον τὴν καπνο-
δόχον τῆς ἑστίας του, νὰ ἴδῃ τοὺς ἀνθοστολίστους
ἔκεινους λόφους ὅφ' οὓς κατέκλινται δι' πρόγονού του,
τὰς καιλάδας καὶ τοὺς ρύακας τῆς γενεθλίου γῆς καὶ
πρὸ παντὸς τὴν πιστὴν μνηστὴν του, ητὶς ἀναμφιβό-
λως, ἐκ τοῦ ὑψους τῶν βράχων ἔρωτῷ περιαύτου τὴν
θάλασσαν! Μετὰ ἔξαγρερον πλοῦν δο Φριτίδῳ καμ-
ψας ἀκούει τὸν θύρυσον τοῦ καταρρέκτου τῆς Φρί-
μης καὶ τὴν οἵην οἱ μαρμάρινοι βράχοι ἀπεικονίζονται ἐν
τῷ δρίζοντι. Πλέον δεξιὰ πρὸς τὸ ἵερον τοῦ Βαλ-
δούρ δάσος. 'Αλλ' ἡ Ήγγέβργη δὲν φαίνεται δὲν
προμαντεύει ἀρά γε τὴν προσέγγισιν τοῦ φίλου της;
Ἡ μήπως ἐγκατέλιπε τὸν βωμὸν τοῦ Βαλδούρ καὶ
σκεπτικὴ ἐν τῇ αἴθουσῃ τῶν ἀνακτόρων τῶν ἀδελ-
φῶν της, κρούει τὴν κινάραν καὶ ὑφαίνει τὸ χρυσοῦν
ὑφασμά της; Αἴφνης, ἐν ὃ δο Φριτίδῳ ἐκπλήττεται
καὶ ὄνειροπωλεῖ, ἐκ τοῦ ἀστώματος τοῦ ναοῦ πετᾶ
πρὸς αὐτὸν δο ἵερας του. Κτυπᾷ διὰ τῶν λευκῶν
του πτερύγων τοὺς ὄμους τοῦ κυρίου του, ἀρπά-
ζει, ἀντιλαμβάνεται αὐτοῦ διὰ τῶν κεχρυσωμέ-
νων δύνχων του, πλησιάζει τὸ ράμφος του εἰς τὸ
ώτιον τοῦ ξένου καὶ δὲν πάμει πτερυγίζων οὐδὲ ἡ-
συχάζει που. Νομίζεις ὅτι θέλει νὰ τῷ εἶπῃ τι εἰς
τὸ ωτίον μήπως θέλει νὰ τῷ ἀναγγείλῃ τὸν θάγα-
τον τῆς φιλάτης του; Πιθανόν· ἀλλὰ τίς τὸ ἐν-
νοεῖ; 'Ἐν τούτοις ἡ χαρίεσσα Ellide στρέφεται πρὸς
τὴν γῆν καὶ δο Φριτίδῳ πιστεύει, ὅτι ἔφθασε πλέον
εἰς τὸ τέρμα τῶν βασάνων του. Πλὴν παρατηρεῖ,
παρατηρεῖ ἀκριβέστερον ἐκ τῆς θέσεως τῆς τριλούσιας
κατοικίας του, ἀλλὰ δὲν δοσκρύνει τοιχώρων ἐρειπίων,
διεσπαρμένων λίθων καὶ μειαρχημένων δοσεύων. Δι-
έκοστας καὶ βλέπει τὸν ξαπούνιαν τῶν πατέρων του· πλὴν μόνος δο πιστὸς κύρων ἔργοντας
αὐτῆς εἰς προϊσπάστησιν του· καὶ μετ' αὐτοῦ πλέον
ρέεις ἕποντος τους δο λευκόλαμπος ὥρας καθηκόντες καὶ ἔπαι-
χμπους ὡς δόρκας. Ιστάστο τὸν διονειροποταλῶν πόρον εῆς
παλλακῆς ἑστίας τους, καὶ προπλατῶν ἀνθρώπων την,
ὅπερ διέρχεται πρὸς αὐτούς, εἰς καὶ τοφίλας πῆγεν οὐρα-
τός του δο γέρων περιπομπές καὶ θλιψίας.

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΜΟΥ ΕΛΕΝΗΝ (α).

Ἐν τῷ μέσῳ μύροπνόων

Καὶ καρποβόλων δενδρόφυων

Μετὰ θάμνους ἀκροξόσας

Τὰς φῦλας τῶν ἀηδόνων·

Καὶ τοῦ βάσκος δο φλοτσόσ

Ἄφανῶς καταπιγνύει

Τὴν ἀπλήν του ἀρμονίαν

Καὶ τὸ πᾶν παντὸς μηγίσι

Ἄληθη Πατρὸς καὶ Πλάστου

Τὴν σορῆλη δημιουργίαν.

Ἐλαφρὰ ἐναὶ σὺ τρέχεις

Ἐνθυμοῦς ὅτι καρδίσι

Μόνη δύναται ν' ἀκούῃ

Ἐδεσθίης καὶ γαληνία

Φύσεως τὴν ἐρμηνείαν.

Ἄλλ' ίδε διὰ τῶν φύλλων

Τὸ μακράν σου ἐν τῷ πόντῳ

Σαλευόμενον νῦν σκάφος,

Μεταξὺ θράλων πλέον

Καὶ ἀλίκυπον προβάκει

Τὸν δεινῶς ἐκπλανηθύετα

Ἐν τῇ ἔχοται μά τρίσῳ

Εἰς τὸν νεῦν σου ἐκφονίει;

Εἴθε μεταξὺ φιλάτων

Καὶ μακρὴ τῆς ἐντῷ κέδρων

Βρυγδόδουπον τρικυμίας

Εὔτυχης νὰ διανύσῃς,

Ω φιλάτη μου Ἐλένη,

Τὴν τοῦ βίου σου περείν.

24 Ιουνίου 1871.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΛ.

ΚΕΦ. Ζ. — Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΣ.

Ὄς ἡ χυμός κυκλοφορεῖ ἐν τῷ φυτῷ ἢ τῷ δένδρῳ
ἀνεργόμενος ἐν μιᾷ εσιρῆ σωδίνων, καὶ κατεργό-
μενος ἐν ἑτέρᾳ, οὕτω καὶ τῷ αἷμα ἐν τῷ σώματι
ημῶν κινεῖται διγμεκώνες. Υπάρχουσι δένδροι
σειραὶ σωδίνων, καλούμεναι ἀρτοριαι καὶ φλέβες.

Τὸ αἷμα ἐν τῷ σώματι ημῶν κινεῖται δι τοιχίας
ἀδιαχόπως κινουμένης, ημέραν τε καὶ νύκτα. Η ἀν-
τλία αὐτῆς είναι ἐν τῷ στήθει, καλεῖται δὲ καρδία.
Θέσεται τὸ οὖς ἐπὶ τοῦ στήθους τηνός, καὶ οὐδέπο-
τε τὴν κινήσιν αὐτῆς ἐπεντούμενος τὸ αἷμα. Δύ-
νασθεις καὶ ἀκούεται τούτην ἐν τῷ θώρακι μάνη στήθει

(1) Τὸ ἀνωτέρω ποιημάτιον εἰρηνή μεταξύ τῶν ἐγγράφων
οὐλεστόρου τατράς αποικίσαντος πρὸς οἰλίγων έτῶν ἡ δε
κογένεια αὐτοῦ εὐηρεστήθη να τὸ παραχωρήσῃ τὴν πρὸς οἰ-
κοδομήσιν.